

højtærede Minister altsaa ikke svare principielt.

Formanden: Folketingsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Nørgaard: Jeg vil prøve paa at svare den højtærede Kultusminister i en kort Bemærkning — alting skal jo have en Ende, ogsaa denne Forhandling mellem Ministeren og mig. Den højtærede Minister udtalte flere Gange i sin Tale før, at han var enig med det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) i hans Syn paa Friskolen og Friskolens Stilling. Nu tror jeg nok, at jeg tør sige, at jeg ogsaa er enig med det ærede Medlem fra Assens, saa det gaar os til sidst saaledes, at vi begge to gaar op i det ærede Medlem fra Assens som en Generalnævner og ender i fuldkommen Enighed — og det er jo det allerkønneste, der overhovedet kan ske. Men der er dog et Punkt, hvor jeg ikke var enig med den højtærede Minister og heller ikke med det ærede Medlem fra Assens, og det er med Hensyn til Lærebogen. Jeg ønsker denne Bog helt ud af Skolen, helt ud af Børnenes Haand, og jeg er ikke enig i det Ændringsforslag, der fremkom i 1895—96, og som er nævnt af det ærede Medlem fra Assens. Den højtærede Kultusminister rettede nogle Bemærkninger til mig angaaende Cirkulæret af 6. April 1900. Jeg maa indrømme, at jeg har ikke citeret det helt; jeg havde det ikke helt, ligesom det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen) ikke havde det helt og ikke kunde faa det helt forleden Aften, som det ærede Medlem bemærkede. Maa jeg slutte med at sige, at jeg tror, at denne Forhandling har været til Gavn for Friskolen. Ministeren har formelt ikke taget sit Cirkulære tilbage, men jeg tror, det er blevet magtesløst ved den Forhandling, som er ført her. Ministeren har fortolket det overordentlig lempeligt, det ærede Medlem fra Assens har understreget, at der i et enkelt Punkt af Cirkulæret var et Sted, der var i Strid med Lovene, og det ærede Medlem fra Højrup (J. Fog-Petersen) var forleden ganske vist mild i sin Bebrejdelse overfor Ministeren, men tog dog mildt Afstand fra dette Cirkulære. Vi er altsaa ved forenede Kræfter kommet til næsten at aflive dette Cirkulære, og jeg takker ogsaa Ministeren for hans Medvirken. Jeg er tilfreds med denne Forhandling, og jeg tror ogsaa, at Friskolen kan være det.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Jeg vil blot gøre opmærksom paa, at der her ikke er Tale om et Cirkulære, men om en Skrivelse, og det er ikke rigtigt, at denne Skrivelse er taget tilbage, men jeg har sagt, at hvis Friskoleforeningens Bestyrelse tager samme Standpunkt som det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), har jeg ikke noget imod, at de tager dette Standpunkt, da det i høj Grad er foreneligt med den bestaaende Lovgivning. Altsaa vil Skrivelsen blive forandret, hvis dette er Tilfældet.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

S. Sørensen: Jeg vil blot gøre et Par Bemærkninger i Anledning af det Svar, som den højtærede Minister for offentlige Arbejder gav det ærede Medlem fra Højrup (J. Fog-Petersen) angaaende de indkaldte Soldaters Frikørsel paa Privatbanerne. Den højtærede Minister har ganske Ret i, at nogen direkte Indflydelse paa dette Forhold har Ministeriet ikke; men Ministeriet er repræsenteret i alle private Jernbaneselskabers Bestyrelse i Forhold til den økonomiske Interesse, som Staten har, og gennem denne Repræsentation over Ministeriet sin Indflydelse paa Sagernes Gang. I øvrigt vil jeg overfor det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), som sagde, at denne Sag nu var under Overvejelse i Privatbanernes Hovedbestyrelse, sige, at sent er bedre end aldrig. Det er jo længe siden, dette Forhold indtraadte, men det er slet ikke saa let at ordne, som man skulde tro. Da Bestyrelsen for den Bane, som jeg har med at gøre, samledes for at tale om at indskrænke Toggangen, talte vi ogsaa om dette Forhold, og jeg sagde saa: Vi maa altsaa bede Driftsbestyreren om at lade de indkaldte, der møder i Uniform, køre frit. Derved troede jeg, at denne Sag kunde være afgjort. Men nogle faa Dage efter blev der Garnison ogsaa i Varde for en Afdeling Soldater, og det var jo ikke Meningen, at disse Soldater fremtidig skulde ligge og jolle paa Privatbanen frem og tilbage, og man kunde jo ikke, naar de kom til Billethullet, spørge dem: Hveden er du? Saa maatte vi ordne Sagen paa anden Maade, og jeg foreslog saa Driftsbestyreren, at man kunde ophænge en Plakat ved siden af Billethullet, hvorpaa der stod med store og tydelige Bogstaver: Indkaldte Soldater med foreløbig Permis-